

Międzynarodowe badania Biblii

Lekcja na 5 lipca

Wierzący setnik

Werset kluczowy: „Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy za Nim szli: Zaprawdę, powiadam wam, tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu”.

Mateusza 8:10

Wybrane fragmenty Pisma Świętego:

Mateusza 8:5-13

Podczas swojej ziemskiej służby Chrystus dokonał wielu cudów w Kafarnaum, które leżało w Galilei, w tym uzdrowił sługę setnika. W tej relacji, choć nie ma pisemnej wzmianki o tym, że ten sługa był dobrym sługą, można wywnioskować, że setnik był człowiekiem porządnym. Tacy ludzie zazwyczaj szukali i zatrudniali posłusznych sług. Co więcej, w rozmowie z naszym Panem oświadczył, że jest przyzwyczajony do tego, że jego słudzy wykonują to, co im nakazuje. Chociaż był poganinem, setnik zasugerował, że Jezus powinien po prostu wypowiedzieć słowo. Wierzył, że Pan ma do dyspozycji potężne siły, które nie wymagają od Niego osobistej wizyty i dotknięcia sługi, aby go uzdrowić. Mateusz 8:5-9

Nasz kluczowy fragment pokazuje, że Jezus był pełen podziwu dla wiary rzymskiego setnika. Z drugiej strony Żydzi byli dotknięci niewiarą co do tego, że jest On ich od dawna obiecany Mesjaszem. „Mówię wam, że wielu przyjdzie ze wschodu i zachodu i zasiądą z Abrahamem,

Izaak i Jakub w królestwie niebieskim. Ale synowie królestwa zostaną wyrzuceni do ciemności zewnętrznej: tam będzie płacz i zgrzytanie zębów. I rzekł Jezus do setnika: Idź, a niech się stanie tak, jak uwierzyłeś. I w tej samej godzinie jego sługa został uzdrowiony.” Mateusz 8:11-13

W tych słowach zawarta jest dla nas lekcja, że moc Jezusa była nieograniczona. Co więcej, Jego błogosławieństwa dla nas są proporcjonalne do naszej gotowości do ich przyjęcia przez wiarę; albowiem „bez wiary” nie można podobać się Bogu. (List do Hebrajczyków 11:6). Dlatego ci, którzy nie potrafią okazywać wiary, nie mogą mieć udziału w błogosławieństwach oferowanych w ramach niebiańskiego powołania, lecz muszą czekać na czas ustanowienia chwalebного królestwa Bożego na ziemi. Ewangelia Mateusza 6:10

Jądro klasy królestwa niebieskiego stanowiły osoby pochodzenia żydowskiego od dnia pięćdziesiątnicy przez trzy i pół roku, aż do momentu, gdy Korneliusz został przyjęty jako pierwszy nawrócony poganin. Od tego czasu „środkowa ściana oddzielająca” między Żydami a poganami, która wcześniej uniemożliwiała tym ostatnim pełne uczestnictwo w Bożych łaskach, została zburzona (Efezjan 2:14). Od tamtego czasu aż do chwili obecnej Pan „powoływał” i gromadził uczniów ze wszystkich narodów.

Chociaż wierni spośród Żydów będą mieli udział w królestwie niebieskim, naród ten został odrzucony i pogrążony w „ciemnościach” świata jako całości. Od prawie dwudziestu wieków doświadczają oni „płaczu i zgrzytania zębami”. Jednak zgodnie z Pismem nadejdzie czas, kiedy Bóg łaskawie przebaczy im

grzechy i wybawi ich od narodowej ślepoty. (Księga Jeremiasza 31:31-34). Będą błogosławieni wraz ze wszystkimi rodzinami ziemi w królestwie mesjańskim. Księga 1 Mojżeszowa or Księga Rodzaju 12:3; 28:14

Jakże bardzo powinni się radować poświęceni święci Boży z tego cudownego zaplanowania. Wszyscy, którzy przyjmą ofertę zbawienia i podporządkują się wielkiemu planowi Ojca Niebieskiego, mającemu na celu ustanowienie pokoju i sprawiedliwości na wieczność, osiągną doskonałe i wieczne życie na ziemi. Objawienie 21:1-5